

Nr 1795

av herr Magnusson i Grebbestad m. fl.

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 111 angående regional utveckling och hushållning med mark och vatten.

I Kungl. Maj:ts proposition 1972:111 behandlas regionalpolitiska frågor samt hushållning med mark och vatten. De problemställningar propositionen behandlar är av mycket stor vikt. En ohämmad exploatering av våra naturtillgångar och vår yttre miljö kan leda till stora skadeverkningar.

Kungl. Maj:ts förslag i propositionen innebär stark restriktivitet beträffande lokalisering av sådan industri som förorsakar betydande miljöstörningar. Endast vissa områden för sådan verksamhet avses att reserveras. Emellertid måste i samband med sådana avvägningar också beaktas behovet av sysselsättningstillfällen för människorna i dessa s. k. bevarandeområden. Ofta sammanfaller dessa områden med regioner där sysselsättningen är svag.

Norra Bohusläns kustområde, dvs. norr om Lysekil, föreslås utgöra ett sådant område som bör skyddas mot miljöfarlig verksamhet. Detta område ingår i norra stödområdet. Sysselsättningen har sedan länge varit vikande, och befolkningen har minskat kraftigt. Detta har lett till att befolkningssammansättningen är mycket ogynnsam. Sålunda är andelen personer över 65 år i de två nordligaste kommunerna i Bohuslän 23 procent. Detta tal är bland de högsta i landet. Följden har blivit att – trots den statliga skatteutjämningen – den kommunala ekonomin blivit alldeles särskilt ansträngd.

Länsmyndigheterna har under många år eftersträvat en industriell satsning på norra Bohuslän. I viss mån har man tack vare bl. a. den statliga lokaliseringspolitikens lyckats etablera och utveckla företag inom berört område. Men dessa etableringar har varit otillräckliga för att kompensera minskningarna inom framför allt de areella näringarna.

Sedan två år har ett företag anmält intresse för att bygga ett värmekraftverk i Hogdal inom Strömstads kommun. Detta skulle såväl direkt som indirekt ge en betydande sysselsättningseffekt.

En bred opinion i norra Bohuslän ger sin anslutning till att Hogdalsverket kommer till stånd. Skälet härför är företagets sysselsättningskapande effekt. Om annat alternativ, som ger likvärdiga möjligheter till arbetstillfällen, erbjuds kan detta givetvis med lätthet accepteras. Om Hogdalsverket, till följd av riksdagens beslut beträffande proposition 111, icke kommer till stånd, måste detta presumtiva sysselsättningshortfall kompenseras.

Enligt vår mening bör ett bifall till propositionen i denna del leda till ett ansvarstagande för staten att i annan form svara för att behovet av

arbetstillfällen snarast tillgodoses. Detta ansvarstagande från statens sida framstår som så mycket mera skäligt som en anledning till att stora områden undantas miljöskadlig verksamhet är att skapa möjligheter till rekreation och fritidsaktiviteter för människor från hela landet.

Riksdagen bör därför i skrivelse till Kungl. Maj:t understryka dess ansvar att i samverkan med berörda kommuner svara för sådana insatser att sysselsättningen kan upprätthållas och utvecklas på berörda orter.

Vi hemställer

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t framhålla att Kungl. Maj:t i samverkan med berörda kommuner måtte vidta särskilda åtgärder för att kompensera uteblivna arbetstillfällen från företag som haft för avsikt att etablera verksamhet till s. k. bevarandeområden men som till följd av riksdagens beslut i anledning av proposition 1972:111 ej kan fullfölja sina planer.

Stockholm den 16 november 1972

NILS MAGNUSSON (s)

i Grebbestad

GUNNAR GUSTAFSSON (s)

i Uddevalla

EVERT SVENSSON (s)

i Kungälv

TYRA JOHANSSON (s)